

ظفر نامه ثابت

سلیم کرایک بر غرزا شنیده در

برنجی طبی

معارف عومنیه نظارتنک رخصتیله

قسطنطینیه

۱۲۹۹

مطبوعہ ابوالضیاء

غلطه ده عرب جامی - عدد ۸

في ۳۰ غروش

ظفر نامه ثابت

سلیم کرایک بر غز اسنده در .

برنجی طبی

معارف عمومیه نظارتی رخصتیله طبع ایدلشدیر

قسطنطینیه

۱۲۹۹

مطبعة ابوالضياء - غلطنه ده عرب حامی اتصالنده - عدد ۸

TDV İSAM
Kütüphaneleri Arşivi
No 2E.1096

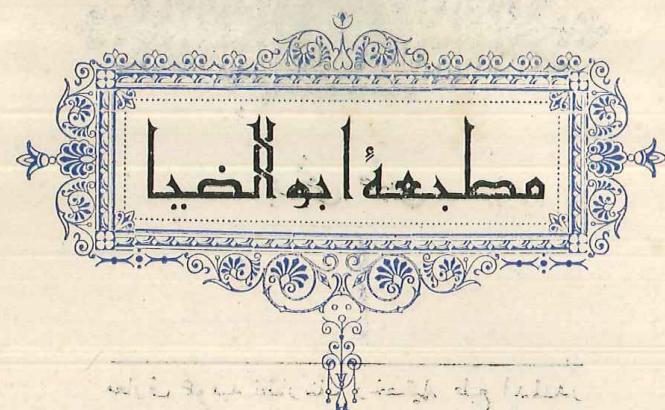

سنه ١١٠١ شوق انگلر خامه ناخوانی، بنظم ظفر نامه جناب خانی .

سلطان سليمان ثالثينك انيکروس سفرينه
مامور او لان سليمانکرای نامنه دره .

كل اي رخش كلك سخن كيرو دار !
جدلکاه معنادي قيل پرغبار .
فضاي بلاغتده برو طوز قوپار !
چخنير انديشه دن سوز قوپار !
كل وسو سنك هاجر اسن كيدر !
سيردن، قيل جدن كتور برب خبر !
يت پيچش طره مشك بند،
آطوب طو عق ايستر کان و كند .
يت وصف زلف کره در کره !
کوزوم خلقه لندي مثال زره .

TDV ISAM
Kütüphane Arşivi
No 2E.1096

صلبه أبو الخيا

یتر غمزه ئ کافر ايله ستيز
او دعواي فصل ايلسون تيغ تير
يتر مدحت يال وبال بتان
خرامنده اولسون نهال ستان .

سواران ميدان شناس خيال
بو واديلرى ايلسون پايمال .
كهندر بو بنياد خاطر خراش
خراب اولدى قلامدی طاش او زره طاش !
بودعواكه پىك كرّه مسمو عذر؛
آنڭ استماعىدە منو عذر .

نيچون وصف قيسه اولور بسته دل ؟
كوكل منت الله مجنون دكل .
اوروب نظم ليلي و مجنونه ال
دلې يه سوز آمه صاقين وا ز كل !
نه در كار و بارك بر ارغاد ايله ؟
باشك درده اوغراتە فرهاد ايله !
او سنك بلادن ايدوب كفشكو
دلې يه طاش آندرمەدر اشتە بو !
ئيدرسك كوروب قصە وامق ؟
نه شيطانى كورده نه «لا حول» اوقي !

صاقين صوگىھه او صاف پرويزه دست !
ياقار آدمى او يله آتش پرست .
لسانه آلوب شيرىنك آدىنى
بوزارسلك مدد آغزىڭك دادىنى !
سن اي خامه اوغراناماش سمت بول !
آياق باصمه دق يرده جولانكر اول !
زمىن بول كە هيچ باصمه يە ياد آياق !
نه مجنون قويه ال نه فرهاد آياق .
ايدوب شاهىردى ئماكى بكار
تىلدن سخن قصرىن ايت استوار !
چيقار طاق كردونه دك بربنا !
كە خورشيد او له آكە عالم نما .
او ديوان نظيمك درين قىل كشاد !
كاولە هفت منظر بوسبع شداد .
قلاغىسى دركار ايكن تيغ وار
بر ايش كىسىه طبع جواهر نكار
مباداكە مانع ظهور ايليه
بو شوق دلى پر فشور ايليه !
بو ايامه جائزدىكلى اعتماد،
قوپار كاھى لييان ايكن تىدباد !

بو مجلسده شهناقه خوان مقاله / حا / بارگاه ریخت
بیان ایتسه برقصه پر خیال / حا / آهل ما ریخت
ایدوب خاص بر اختراع نفیس / حا / آهل ما آهل
خوش آینده و دلپسند و سایس / حا / آهل ما آهل
تصرف ایدوب؛ بکر مضمون لری / حا / ملک دان
که ملک یمین او له اکثری / حا / ملک دان
الک عورتی ملکمه کیرمسون؛
«بکنیزسه یاران قیرین ویرمسون!»
کستور ساقیا جام آتش وشی!
اچکوب قیم ایدم دجهه دانشی.
کیروب ضبطه کنج فصل و بیان
اولهم ملک نظمه بدیع الزمان.
معنى کستور سنده طنبورگی!
بدید ایله بازوی پر زورگی!
فراغت ایدوب کمنه آغازه دن
نوا ایله نو بسته تازه دن.

۲

جلوس سلطان سليمان ثانی، و آغاز داستان ظفر نامه خان.

وقایع نویسان ملک مقال،
قلرو کشایان صاحب کمال،

دو اتن ایدوب، کرز دشت هر بند / حا / بحیله
سخن قایوسن بویله قیم ایتدیله / حا / بیشیش ریخت
شو دملر که شاهنشه ماء و طین / حا / بحیله
معظم جهانیان روی ازمین نه نهان / حا / بحیله
شکوهنده خاقان کیمی سلطان / حا / بحیله
مهابتلى سلطان سليمان خلن / حا / بحیله
ایدوب نخت کوهر نکاره جلوس
کلوب ایتدی انس و ملک دست بوس.

سپه رک ينه ال ویروب، دولتی
طلوع ایلدی کوکب رفعی.
ایدوب بیعت اعیان دین و دول
او قطب جهانداردن آلدی ال.
ینه طوردی دیوانه انس و ملک
اولوب دسته بر دسته تاع شده ک.
حشر در حشر او ز که دیوان ایدی
همان بار کاه سليمان ایدی.
یدی قبه آلتنده یدی وزیر؛
چو سیاره سبعه مستنیر.

شرف بولدی دیوان عالی ایله،
صدور کرام و موالي ایله.

اولوب یاد احسان شاهی بدید
قباردی شیشوب عرق صوف سفید .
باشی تلی چاوشری پرسور
سلیمانه ظل افکن اولمش طیور !
صولاقلر که هب صاغدر ایشتری ؟
یولندن سپور مکده بخششتری .
نمایان ایدوب فر روین تنی
سپور که یله قیرسون همان دشمنی .
نوله اولسه اول طائمه بر هنر
کمیک او جاغنده سپور که چار ؟
زر اندوده یو کلکله بکتاشیان
بر رشاخی کر کدندر همان .
کیجه لرده دامنلری برده در ؛
در ققحه کویانند برده در .
ایدوب شاه مرجان کبی یریوزین
صوالتیز قرار دشمنک بوینوزین .
صبا سیر پیکان صرصر شتاب
بسر طاس زرینه چون آفتاب .
نوله شعله سی اورسه اعدایه داغ
که بابا عمردن یاقارل چراغ .

قاپوب تاج خورشیدی آتسه بسر
بابا او غلیدر بونلر اتمز ضرر .
چتال بایراق ایله یین و یسار
شہنشاھ حیدر دله ذو الفقار .
کوزینه کیرر دشمن پر غنك
ایکی او جلی پیکانیدر رستمک .
بو وجه شبه حق بو کیم راست در
قبای شہنشاھه چبراست در
او لجه سر کار بیعت تمام
ویرلدی چیقوب بخشش خاص و عام .
ترقیله احسان ایدوب عسکره
یکیدن قول اولدیلر اول سروره .
نخستین تداییر پابسته دن
بورأی رزین اولدی صورت فکن .
واروب ادرنه شهرینه شاد کام‘
سفر امرینه ایلیه اهتمام .
مکمل تدارکله اوّل بهار‘
چکوب تیغ شادابی چون جویبار‘
جنود ظفریار ایله فوج فوج‘
ویره دشمنه طلقه لق هیچو موج .

تدارک او لندی مهابت کوچ، رستم بزرگ پیوند
شهرنشه ستانبولن ایتدی خروجی، سلطان علی
وداع ایلیوب تخت، استانبوله نزدی طلاق ایلیوب
همان ادرنه دیدی کیردی یولمه، همینه ملشنه
نوله ایتسه دولته تبدیل آب، سپه در سیزده
ایدر بر جدن بر جه نقل آفتاب، سپه در سیزده
سپه در سپه خسرو جم شکوه، جهان درجهان
جهان درجهان و کروها کروه! او تحت قدیمه بو لجه وصول
همان روح ایدی ایتدی جسمه دخول، صدور ایتدی فرمان عالم مطاع
که جمع اولدی اجناد مهر التماع، وزیران اطرافه صالحی برید
سفر امر ایدر پادشاه جدید، اولاًق کنندی پاشالاره بکلره
جلاسن هز بران هر کشوره، مکمل قپوکزله فصل ربع،
اولک ادرنه شهرینه مجتمع، نویسنده کان عطارد قیاس
بلاغات شناسان معنی شناس،

قریم تختنک خان خاقانه، فضای جهادک زیمانه.
بفرمان شاهنشه بحر وبر، بر عربخانه نقش ایتدیلر.
مضامین غرّاسی شوق و غرام، مزایی زیننده سی احترام.
مآلی بو کیم: خان قا آن نزاد، سرآمد سرافراز حیدر جهاد.
نماینده فر کیخسروی، طرازنه تخت فرمایزوی.
جهانداور کیقباد کلاه، فریدون در فشن و سکندر سپاه.
تهمیق شرف قهرمان بنام، زیمان هدف سام رستم سهام.
هلاکو خدم شاه اوکتا وزیر، سلیم خان غازی خدیو دلیر.
ایدوب ابلق عزمی زیران، کله باب هوشکه اول قهرمان.
ایکی پادشاه خرد منقبت، کلوب بریره ایلیه مشورت.

امور ممالکده تدبیر ایده،
بد آندیش اقبالی تدمیر ایده.
لقاطی هنگامه رزم و کین،
امور کرامه شرع مین.
مفوّض اوله خان دریا دله؛
غزاپیشه مستنصر عاقله.
بدست برد صبا ترك تاز،
ورود ایتدی اول نامه دلنواز.
اجابت پوردی همان دعوته؛
بنوب عازم اولدی در دولته.
مثال معنبر خط مشکبار،
طوزو تمش کلیر یولاری پرغبار.
شهرنشاه دورانه کلدی پیام؛
که یاقلاشدی دولتله خان بنام.
همان شهریار سلیمان جناب،
وزیر سرافرازه ایتدی خطاب:
«وارک جمله اعیان و ارکان ایله!
کر بسته خدام دیوان ایله!
بو مهمان ذیشانه تکریم ایدک!
«راعیت قیلک جمله تعظیم ایدک!

«نژول ایدیرک عز و اقبال ایله!»
«آنکچون مهیا اولان مزله.»
سوار اولدی دستور آصف شکوه،
رکابنده خیل و خشم کوه و کوه.
کوموش صوجانلره چاوشلر؛
که رفعتده طوب سپهری دوکر.
صبا منقبت شاطران رکاب،
شرف هنزلت پیک صرصسر شتاب.
سران سپاهان یین و پیسار
قیلخ سیم و ترکش جواهر نکار.
مطنطن اغایان زرین سرج،
صفوف عدوی ایدر هرج و مرج.
مکرّم وزیران آصف خصال،
مفخم ایران صاحب کمال.
فحول انام و صدور کرام،
بخصیص مفتی نعمان مقام.
کاینبغی دأب تعظیم ایله؛
هزار احترام ایله، تکریم ایله.
حشردر حشر، صف بصف طور دیلر؛
مبارک رکابننه یوز سور دیلر.

آلای ایله هستقباین کبار! دلخواه خانه شاهزاده
دوشوب اوکنه خوش دل و کامکار. دعاار قیلوب، سرور عادله
سعادتله ایندیر دیلر میزنه. کتور ساقی خوش کلدی جامک بکا!
بلورسک بنم اشتیاق سکا! قاوشددر بو مشتاق کام دله!
اول آرام جان، اول هرام دله! مغنى کتور سازکی لعنه قیل!
ولی بو سده لک فصلک ایستر کوکل. بو وصلت مقامنده ای بی وفا!
مناسبیدر هیچ مخالف هو؟

مقالات شدن شاه عالیجاه، با شهنشاه سلیمان سلطیانه.

دم صبح کیم داور روزکار، بو تخت زبر جده ایتدی قرار.
قیلوب قائم صبح دیباي کورک، جهانه کیوردی او شاه بزرک.
او طوردی چیقوب، تخته شاه جهان، سلیمان ثانی صاحبقران.

ینه طوردی دیوان محشر نمون
قيامت شکوه و ابهت فزون.
عجب مرزد خمکاه ایدی پیش و پس،
که دلارده بالغلاندی راه نفس!
مهابت نماینده انبوه ایدی؛
نه دیوان، که یکپاره برکوه ایدی!
سو قاقلر طولی استیف ایدی همان،
یوله صیغمز او لمشدى خلق جهان.
اولوب سر بدامان حور و ملک
او زاقدن بقاردی بو سیره فلک.
همی یانکسیجی صانوب، آفتاب
زرين ایتدی پنهان جیب سحاب.
 سبحانیب نما خلعت خسروی،
مجوهر بکیم ابلق پهلوی.
سحردن جهانبان فرمانزوا
سرافرازه کوندردی اسب و قبا.
کلکهوشه سنمه مماس ایلش؛
قدم رنجنی التماس ایلش.
بنوب، حضرت خان خاقان تبار
او اور عازم درکه شهریار.

شرف در شرف، شوق در شوق ایدی .
 صفا بر صفا، ذوق بر ذوق ایدی .
 جهانبان عالمده مشتاق آکا
 کوزی یولده چون جام عالمنا .
 اینوب رخشدن سرافراز زمین
 هبوط ایندی هریخ چرخ بین .
 یدی پردهدن پکدی کردون کبی ،
 ال اوستنده خط هایون کبی !
 کلوب بریه ایکی خان عظیم ،
 بری خان سلیمان، بری خان سلیم .
 قیام ایلدی؛ شهریار بنام ،
 ایدوب، خانه دنیا قدر احترام ،
 دخی کورمامشیدی بوحالی سپهر
 کله بریه ایکی رخشندۀ مهر .
 زهی صنع حکمت غایی الله !
 قران ایندی بربر جده ایکی ماه !
 بری ماه ایدی، بیری خورشید ایدی؛
 بری خسرو و بیری جمشید ایدی .
 بو افرا سیاب، او خاقان ایدی .
 بو اسکندر، اول سلیمان ایدی .

کهر پاش او لجه او برق شرف ،
 بو ایلردی پهناي کوشی صدف .
 بو ایندکده تحریک کلبرک آل ،
 او فرط صفادن اولور ایدی لال .
 بو اولدقده کاریز نخل مراد ،
 او دامان رغبت ایدردی کشاد .
 او دستان سرای او لسه بلبل کبی ،
 طوتاردی بو کوش صفا کل کبی .
 او بوندن فیوضات ایدوب اقتباس ،
 بوئک سرّی صالحی آکا انعکاس .
 عجب صحبت ایندی ایکی اهل دل ،
 که دلار هزا یاه واقف دکل .
 نه صورت که با غلاندی اول سینه ده ،
 ظهور ایندی عکسی بو آینه ده
 بوئک جام قلبندۀ کی رازل ،
 اولوردی؛ اومر آنده جلوه کر
 دیدی؛ خان سلیمان کردون سریر
 که « ای سرافراز تهیت نظری !
 « نهدر دشمن امر نده تدبیر کن ؟
 « مهیا می جیش جهانگیر کن ؟

« یوزه چیقدی کافر چو خط عذار »
 « قیلچ ایستر اول ناتراشیده کار »
 « دوکوب آب شمشیر آتش وشی »
 « سوینک کرک بو قتن آتشی . »
 « سر عسکرلین قهر ایدوب ، یک بیک »
 « بو عقر بلرک باشن ازمه کرک . »
 « سزگله او لوب یکدل و یکجهت »
 « اولک سز بزه بز سزه قول [قشت] »
 « یک آهنگ و یکروی او لوب شیروار »
 « صلام ایکی یوزلی شمشیر وار »

« کربند همت اولک درمیان ! »
 « بودملرده غیرت سزگنر همان ! »

ایدوب دست برسر خدیو سلیم
 دیدی : « ای مهین ظل رب رحیم
 « همان سز کو کلدن ایدک هبی ! »
 « بزمدر بودین مین خدمتی . »

« حلول ایده چون فصل ارد بهشت »
 « قیلوب ارض غبرایی عنبر سرشت . »
 « خروج ایده چون داور نو بهار »
 « چکوب لاله دن کرز هرجان شکار . »

« سخاک فیوضاتی ساری او له ! »
 « شه آزرک حکمی جاری او له ! »
 « بتوفیق پور دکار نصیر »
 « مهیا ایدم برسپاه کشیر . »
 « خروشان او لوب ، نو بهاران کبی »
 « آقفلر صalam ابر نیسان کبی . »
 « تاتاری صالحوب ، صاغنه صولنه »
 « بر آتش اوره دشمن او جاغنه . »
 « تاتار آتشی تیز و پیکانی آب »
 « جهان آب و آتشدن او لور خراب . »
 « هله بزدن اقدام وسعي عظیم »
 « عنایت خدانکدر الله کریم . »
 دعا ایلدی پادشاه ولی .
 چکوب صدرینه خان صاحب دلی
 ایکی قطعه صور غوج قودی باشنه »
 بها یتیه کترین طاشنه .
 بلندن ایدوب ، خنچرین دخی نزع
 الیه کربندیه قیلدی وضع .
 جواہر لی بر ترکش بی عدیل ،
 فروزان چوریش پر جبرايل .

کونش کبی بر خلعت پر رضیا'،
 که سعوّر شب قاپلی ایدی آکا.
 حضور شهنشهده کیدی همان،
 بر عنقا اولوب، خان قاف آشیان.
 چکلدي رکابنه بر آل رخش،
 که آتش ستیر ایدی آتش درخش.
 مرّصع رکاب و مجلیّ جام،
 هنرکش بکیم و مجوهر سنان.
 ایدوب پادشاه جهانه وداع،
 رجوع ایندی اول ماه مهر التماع
 چالندی همان سورنای طبل گوج
 کلوب لرزه‌یه چرخ ذات البروج.
 سوار اولدی؛ اول سرفراز جها
 ایدوب سمعت مشتایه عطف عنان.
 بو اشناده تقدیر رب مجید،
 ظهور ایندی بر او زکه برد شدید.
 (کلی) یه کلنجه سپهبدار وداد،
 صغوق چیقدی یولارده حددن زیاد!
 اقني ساقیا جام آتش نما؟
 صغوق چهره کوستردی دوران بکا!

کستور منقل خی میدانه سور!
 ای صنسون بوس رما زد پر فتور.
 مدد، ای معنی محرق کریز!
 او فور آتش نایکی تیر تیر!
 سن اولدی چه آهنگ ساز فصول،
 طوتام بنده مجلسده برب اصول!

صفت شتا و وصول مو کب خان بشتا، آمدن طابور کفار
 و رفقن باستیصال آن کروه.

قیلچ کبی کلدی زمان شتا،
 کسر تیغدر تندباد صبا.
 اولوب چین بر چین ابر آسمان،
 یوزندن یره زهر آقاردی همان.
 آیاغن او شمش کبی جو پیار،
 چیب سپر اوستنه باصدی قار.
 جهان اولدی غرّنده دیو سفید
 آکاخنجه ابر عمود جدید.
 یاطور قشله‌ده کشته‌لدر خیاض،
 که برف اوستنه تننه چکمش بیاض!

خیاض او زره قار طوی کیم آقدر،
طبقله کلنار برآ قدر.
چاقیل طاشی خوض جهد ریشه ده
شکر پیزی کوستر شیشه ده.
مکر جامه شوی اولدی چرخ برین
کو پورمچ صودر برف، تکنه زمین!
آصوب یخدن آویزه لر جا بجا،
جهان موجی دکانیدر کوییا!
یا برد العجوزه کوموش شانه در،
فرو هشته یخ سیم دندانه در.
زمین کیدی بر کرک قائم جدید،
صحاقله ده یخ قورچاقله سفید.
صالوب اشترا دهره چرخ عتیق،
کلیر یره کون جانبندن دقیق.
زمین بقلوا تبسی سیدر مکر،
یایوب یوقه سن برف سکر دوکر.
صحاقله ده رهو ار کردونه باق!
صحاقله ده یخ پاره صالح قم صحیاق!
فلک کاسه در زهر برد ایله پر،
زمین مرتبانیسی چاتلادر،

شرابن دوکوب، قیردى طوفان بوزى،
او یوزدن او لوپ، قالدى قان قارپوزى.
میک جر عده سى پر جمد طاسده،
قزل فويه در فصّ الماسده!
خطب کشلک بوز دوشوب ریشه،
«پقالاریني بالطه کسەن» هله!
سپھرک کوگر در یوزین زمهرير
نوله دتره سه طورسه مهر منیر!
شبانکه چاتلار سحرله نبات
نجوم او تدیرir دیشلرین چات چات
ایدوب ییشه کمکشانه شتاب
طبردار ماھه ایب او لمش شهاب.
خيال ایته برق سمنا دوشر!
فلک یوللره آق دیما دوشر.
کلیر دیو مشتایه خان دلیر،
بقاردى طوروب، یوللره چرخ پیر.
سعادتله چون خان عالیخناب
کلوب قشله يه خوش دل و کامیاب.
شتا فصلن ایتدی او قدسی سرست،
دم پر فروعیله ارد پهشت.

(کلی) شهری کیم خانه مشتا ایدی؛
جمالیله بر باغ رعنایدی.
ریاحین عدلیله شهر و دیار
زمستان ایکن اولدی حرم بهار.
ایدوب سایه رافتنه حضور،
رعایا مطیب برایا شکور.

کل وزکس آسا شهبلجه جوش
اولوب جانب دشنه چشم و کوش.

درخشنده تیغ قضا در میان
قدوم بهاره بقاردی همان.

ضمیرنده کیم لوح محفوظ ایدی؛
بومعنای زیننده محفوظ ایدی:
که ترتیب ایدوب لشکر بی شمار
قیله انکروس دشمن خاکسار (۱)

ولی بو سپهر مشعبد نمون

ایدوب طور بدن غیری صورت بیرون
فلک بر ایکی یوزلی آینه در؛
که برجانی صورت کینه در.

(۱) انکروس اونغرو آز محرفیدر که مجارد.

سپهر اطلسینک نهدر جاره‌سی؟
که او عین بری برینه چاره‌سی.
غزا پیشه خاقان کرشاسب رزم،
ایدرکن بومعنای اجرایه جزم.
قریم تخت‌کاهنندن ایردی پیام؛
که مسقو قیلوب، پای غدره قیام.
بر او باش لهمه ایدوب، اتفاق
طاوشوب کلش اول سیل خیر شفاقت.
فساد او جنه ایلسلر عروج،
کلوب قوم یأجوچه وقت خروج.
آغر لقله اول فوج دوزخ قرار،
زمینی اغرا باصدی کابوس وار.
«قریم آطه‌سی دیو جان آندیلر؛
کلوب طاش کیسی کبی چاتدیلر!
«یتشمزه کن ایش دیکر کون اولور
«قریم آطه‌سی بلجه خون اولور.
ایدوب خان غازی بو پیغامی کوش،
یم حشمی دریا کبی قیلدی جوش.
همان دعوت ایتدی دلاورلری
شناسنده کاران نیک اختی.

دیدی : « ای دلیران روشن ضمیر !
 « نیچه اولمک کرک بوامر خطیر ؟
 « بیلورسز که عهد ایشمن خان ایله ؛
 « عدالتلی سلطان سلیمان ایله .
 « آلوب جند تاتاری اوّل بھار ،
 « باصمه نمچه اقیینی سیل وار .
 « بوصورت دخی ایتدی عرض جمال
 « چتاللاندی ایش تیر رسم مثال !
 « سفر وقتیدر ؟ شمدی نیمک کرک ؟
 « بونک هانکی یانه کتم کرک ؟
 « اکر نمچه یه ایلسه ک اهتمام ،
 « قریم ملکنی مسقو ایلر تمام !
 « چکرسه ک اکر مسقوه تیغ تیر ؟
 « بری جانبه نمچه ایلر ستیر ؟
 دیدی کاردانان مشکل کشا
 که : « ای پادشاه مظفر لواه !
 « بفضل جهان خالق بی نظیر
 « سزه سهلدر بویله امر عسیر .
 « ظفر آیته تیغ نصرت بکف
 « ایدک مسقوک طابورین بر طرف !

« اوخار غمی دامن ملکدن
 « قوپارسون دلیران لشکر شکن .
 « واروب صکره شاهنشهک پاینه ،
 « بلا داغن اور نمچه نک جانه «
 بو تدیره تحسین ایدوب پادشاه ،
 بیوردی که : « یلسون سران سپاه ! »
 سمند جهادین ایدوب ، زیر ران
 سوار اولدی ؛ سیرغه ذال زمان .
 خیال ایتدی ؛ کردون او حالتده
 بدیع الزماندر ؛ سماواتده .
 رکابنده حاضر سران سپاه ،
 همز رکش بکیم و مر صع کلاه .
 دوشوب آردینه ایتدیلر تمام ؛
 نجوم ایدی آنلر او ماه تمام .
 ایدوب امر سرعتده جد عظیم ؛
 طوزین کورمدى قالدی پیک نسیم .
 خدیلک آتسه در یلش اولان هنرله
 قالوردی و راسنده صد مرحله !
 دکل ظل محروطی شام تار
 قودی سایه سن یولده اول شہسوار .

کیدوب روز و شب جد و الغار ایله؛
صبا هنقبت خنک رهوار ایله.

بید او لدی آلتنجی کوننه قوناق
[لب او زیده] هنzel [قفلنجق]

خوشاسعی و اقدام صاحب دلی
دیار [قریم] قنده؟ قنده [گلی]؟
بو اسفندیار، اول غزا هفت خوان،
بورستم، او پیکار هازندران!

یورو لمشیدی پیتاب اولوب یالدیلر؛
او کون اول محلده قرار ایتدیلر.
یورو لمدم کتور ساقی برجام صاف!
که ترتیب اولنسون صفووف مضاف.

عمودین کتور باکه بزم جمک
قیرهم بوینوزین نزه دیو غمک.

معنی برآوازه تازه قیل!
حزین صوت محرقله آوازه قیل!
که بن داخی طبل دواتی آلام!
بو مجلسده برچنک حربی چalam!

پیکار کردن خان جنکپیر تبار، با طابور اعدای برکشته کار.
کریختن آن کروه حسران مآل، از پیش سپهدار فرخنده فال.

صف آرای میدان نظم آوری؛
هیز منقبت خامه داوری.

شر فنامه قمچی تذهب ایدوب،
سخن صقلرین بویله ترتیب ایدوب،
سحر که که خورشید شمشیر بدست
ایدوب جیش طابور شاهی شکست.
پریشان ایدوب، لشکرین کوکبک،
قراسن دخی کور مدیلر شبک!

سوار او لدی خاقان رسم مضاف
او بر قهرمان رخش غرّنده قاف.

نه نازنده رقاّص اولور جلوه کر

زمین دف، جلاجل کوموش نعلار!

فروزنده برکستوان چراغ

تماشا ایدن جانه داغ اوستی داغ.

رکابن پناه ایلیوب، ماه و ش

منزکش کله میرزادر؛ کونش!

نوله جوشن ابری ایتسه نقاب،

زره پوش ایچ آغاسیدر آفتاب.

اولوب چرخ نه، طقوز قات آلای
کونش طبل زرین، شعاع کرنه نای.
یاخود دشمنک قهر ایچون وقت کین
طقوز قات صالقدر سپهر بین.
یرندن قویوب، اول آلای مهیب
قیامت قوپاردي سپهر عجیب.
صلقلیدی غبار سپهدن جهان
شفقدن کونش قان قشاندی همان.
طريق غزایه اولوب، مهتدی
همان دشمنک طابورین استدی.
دم چاشت اولدی؛ بنا که بدلید
سیاه بر توتون، قعر و بن نابدید.
تو تو نلر چیقوب، چرخه ازدر کبی،
چویر مکده کردونی محور کبی.
قرالتیلر آحمش، که چرخ کبود
سواد عظیم اویش اول قاره دود.
قره طاغدر سر کشیده بیغ
که اشجاری رمح ایدی؛ ابحاری تیغ.
دخان عتو ایله اول قاره طاغ
ویریر طورمه شمشیر طغیانه زاغ.

لسان آشنايان پر خاشور،
طالوب بحر هیجايه [دل] آلدیلر.
کهر پاش اولوب، خان زرین سنام
سؤال ایتدیلر؛ عسکرندن پیام.
دیدیلر که : « ای خان مالک رقاب ! »
« اولندقده بوجمع کثرت حساب »
« قطاره قاتلیدی؛ چوق خرکله »
« قیلچ دار او جنده یوز بیک کاه ».
« ایکی پیکدن آرتق اولو طوپلری
« [قلنپور نه] در [شیفه] در اکبری ».
« بو عسکر که کثربته یاجو جدر »
« اک ادناسی همسایه عوجدر ».
« بو طابوره نسبتله سز ذره سز ! »
« بو بر بحر عان سز قطره سز ! »
اولور کن لعاب ایله رطب اللسان
اوچوب کله سی دل کسلیدی همان !
لساندر دلک کله سن کسلیدن
مشدر بو کیم : « دل اسن باش اسن ! »
بو سودا فکن سوزلری دلرک
بولاندیردی صفر اسني عسکرک.

حقیقت عدویه اولنسه قیاس
برآوج ایدی جندیزدان سپاس .
طیانسونی بر مختصر هر ز بوم
که یتیش ایکی ملت ایتش هجوم !
عجب مختلف هیئت اجناس ایدی؛
مکر قافدن کله ننسناس ایدی .
نه طابور که بر قلهٔ قاف ایدی؛
اولهیلیر دیو لفاف ایدی .

اکر [اوشت] دیو ایلسه ک بر خطاب
ویریر عووهٔ لیه جوابی کلاپ .
چوبوقدن پکرسک اکر یک بیک
چیقارانده میون النده شبک .
قایش باعلو موزیله اهل شرور
جهانه قایش بالدر ایمش ظهور .
ایدوب آرقه سنده سیر استوار
مکر قاپلو بعهد ر اول نابکار !
الن قویننه صوقسه اول قونجلوس ،
کیرر صان که قیل طور بیه استاقوس !
میاننده ترکش که پر تیردر؛
همان طوت که بر او قلی خنزیر در .

جلنکیده فرض ایت که یالدیز لیدر .
ینه بر کیکدر که بوینوز لیدر .
هرس ایجره آلاته پکمز امل
نه قازمه کورر ایش نه تخته کوره ک .
جوهس ایتدی خان ضمایر شناس
رؤسای عسکرده خوف و هراس !
اشارت قیلوب، مفتیٰ فاضله
مسیحا نفس پیر صاحب دله .
که فیض هویته اول ارجمند
ویره جند اسلامه بر تضمیح و پند .
بفرمان صاحبقران دلیر
قعود ایتدی؛ بر تو ده خاک او زره پیر .
کلیم ایدی کویا که بو کوه طور
عصاسیله اول پشته او زره بونور !
او بر برج شرف بومه انوری؛
او تو ده سپهر ایدی؛ بومشتری .
ایدوب نقل آیات بر پیشان
دم عیسی وش کوستروب، مجذرات .
او خوش لمججه رقت انکیر ایله
بو پر حالت انفاس دخیر ایله .

جهاد آیتن نقل و تفسیر ایدوب،
غزا فضلی خلقه تقریر ایدوب،
دیدی : « قوچ یکتلر که هب طوغدیلر؛
« بودنیا به قربان ایچون کلدیلر .
« نه دنیای فانی، نه دولت کرک
« بزه یا غزا، یا شهادت کرک !
« قنی بر بوکونسکی کبی یوم عید ؟
« اولورسه ک شمید ! اولدیررسه لسعید .
« مراد آلاجق قوتلی کوندر بوکون؛
« دلیرانه بایرام؛ دوکوندر بوکون .
« قالان غازی یه نام و کام نکو
« شمیده تماشای دیدار هو .»
« قوپوب خلقدن برغی یو اینیش؛
که صارصلدی نه طاغ چرخ زمین .
ایدوب سنکی یاقوت سرخ اشک خون،
اولوب ارض غبرا شقايق نون .
واروب سجده یه خان تعوی پناه،
ایدردی مناجات اوظل آله .
سیه خا که دوشمشدی نور سفید،
زمیندن اولوب، یاسمنلر بدلید .

دل خالص و نیت خاص ایله،
دعا ایلدی؛ صدق و اخلاص ایله .
دور چوریلور باشی اوزره فلک
ال آچشدی آمینه کوکده ملک .
شام آلدی؛ کل فیضدن رایحه
دعالر قبولیچون « الفلاحه » !
اسوب باد کاریز نصرت بدید،
طلاسلاندی رایات سرخ و سفید
بوطرز اوزره ترتیب اولندي؛ صفووف
آلایلر قوروب، طوردی اهل سیوف .
اولوب صاغ قولده جناح یین،
آلای قوردی؛ قالگای اوسلطان دین .
یسار ظفر باره شمشیر وار؛
پکوب طوردی؛ دهشتله برشیر وار .
صفی خان ایسه قلبده بجان کبی،
دل پاک مؤمنده ایمان کبی .
اولوب اوچلرک همی رهنمای
هجموم ایلدی؛ اوچ طرفدن آلای .
قورولدی؛ ینه بزم و رزم وغا
مثلث کتو ردی؛ قضا کو ییا !

بویاندی؛ می خون ایله یریوزی
قضا صوندی؛ اعدایه اشقیر کوزی.
بجب نخل بندایدی تیر دودم
که آشلاذی بر نخله اوچ قات قلم
جکر کوشة خان خاقان نکین
او خورشید ایمان و اول نور دین.
قولنده اولان سیل جرار ایله،
قضا ناو کان کنندار ایله.

او کون چکنه دوب، پیل سرکش کبی،
کیریش کردیلر خصمہ آتش کبی.
نظر قلیوب، طوب اژدر و شه
سمندر اولوب، طالدیلر آتشه.
صالوب پچه قهری پیلان هست
طیانمادی چرخ فلک اولدی پست.
زهی شیر صولت هنبران غاب
که چرخ فلکله اوله پچه تاب !
او طابور که کردوندن ایتزدی بالک
کریبان کافر کبی، اولدی چاک.
اوچوب صو یولن یاپدی شمشیر تیر
او یولدن قوپلدی سیوف ستیر.

دلیران سرکش چو کیسوی یار
کیروب ایتدیلر دشمنی تارمار.
مرّصع اکرلی آغاز ایله،
محوهر کله میرزالر ایله.
خصوصا بهادر آغای دلیر
وزیر دلاور امیر و مشیر.
سدس حصه در خصمہ ششیر هله،
اولوب آلتین صورت هستله.
چکوپ کاه شمشیر و که ششیری
اور ردی بری بیرینه صغلری.
صالوب اول سپه کوه پوده جنک
هجوم ایتش؛ ابر سیاهه پائک.
اولوب نو عروس ظفر طالبی
صاریشدی طابوره اژدر کبی.
غزا پیشه خان تهتن همال
صف کبودار ایجره مانند زال.
مبارک باشنده او تاج کریم،
همان قبه سی ایله [سلطان سلیم].

اوزرنده خفتان بر کوکبه
نوله صالحه ذره سپهره جبه.

نوله اولسه، سرور هوای ظفر
او عنقا یه ترکش بیتر پال و پر.
جهالی اولوب، آفتتاب المماع
کشنده کره کیر خیط الشعاع.

ایدوب خارق العاده بر ترک تاز
قاپوپ خصی میر تاردي؛ اول شاه باز.

سحاب ذره یاغدیروب، غیث خون
نکول ایتدی؛ قورشون عدو دن بیرون.

تفنگ اولمش آتش فشان اژدها
آغز وزنه می کردم پر جفا

کوب فالیه طویه نا که شرر
[اویور اژدرک قویر و غل با صدیلر.]

غضبیدن پر آتش اولوب، وقت جنک
قتی ایسلر؛ ایتدی طوب و تفنگ.

لب طوپ دن چیقدی؛ پیچیده دود
تفنگه اولوب، صارمه قونداق کبود.

دخان یجره صد پاره مردان کین
توتون کاری با صدرمه ایدی همین.

اسیر دخان ایدی؛ چرخ دغل
[قبارتای] چوبو قدر تفنگ جدل.

ایچندن چیقان خلجه در خلجه دود
آکاتلی بر پوسکل اولمش؛ کبود.

چیقوب چرخه خمپاره آتش صاچار
[کوپه بندی جادوی] ازرق مکر!

فسان سپهره اولوب، کینه دار
عجب دیش پیلر خنچر زرنکار.

زره چشم حیرت آچوب چون نجوم!
قضا فنگی جانبدن ایلر هجوم؟

زمان رسم ایدوب، مجلس داغ و درد
دخان ایله خون، سرخ ایله لاجورد.

ایدوب خامه دسته چوپی بدست
یازاردي قضا باشه خط شکست.

می خونی ساقی بزم قدر

کوموش طاس مغفرله او پلر دوکر!
یم خون ایدی؛ عرصه کاه مضاف

فیلچ بالغی تیغ جوشن شکاف.
فیلچ هوج سیاّل و یم خون آل

طوموز بالغی دشمن بد سکال.
او دریایی خون یجره خمپاره

دکنده یانار آطه لدر مکر.

او لوپ جوی خون عدو پر خروش
مکر کیم [قیرزل ایرمق] اینشیدی جوش .
اوجوی ایجره ماھی هرجان وار
ملع سرخله خنچر آبدار،
دوینجه او لوپ، مغفر آهین
ایکی کفه در سوق آه و این .
دالکلی سیرل که مسکت یدی؛
مشبک لکن طوب صابون ایدی .
او مسکت که اعدایه تو بیندر؛
در خصن اعدایه کالمخدر .
عمل هانده بازولر ایش طو تهدن
زرهله ده قالدی؛ دیکش طو تهدن .
[او قن آتدی] ترکش [یاين آصدی] قوس
[کيرش قيرمق] او زره [آياق باصدی] قوس .
[قياق آتدی] مغفر او لوپ، زير پاي
وирوب فاليه آچلدی طوب آلاي .
نه آدمده طاقت نه آتلرده تاب
طوروب صالحانور قيلج ايله زکاب .
صلقلدي نبرد ایجره خصم شقی
تکر و مکر اولدی؛ طوب قونداغی

اولنلرکه آسوده حال اولديلر؛
ويروب نقدجان مفت قور تلديلر.
اولاشدیجھ آلغنھه مردان دین
بوزولدى او لوپ منفصل مشرکین .
بدنلر او لوپ، زحمدن ناتوان
«بيچاق استخوانه طياندي» همان .
آلوپ [آلتی ي] ششپر سرفراز
ياطور بر پر وبالی اشکسته باز .
اوروب جوشنه آغزیني بوزدى کن
کلنک ده بورنى قيرلدی براز
يوzin دوندروب، خنچر رخنه دار
سپر آرقه ويردي؛ بقصد فرار .
آچلدی، علم طو تدی سمت کريز
يylan آيغى اولدی رمح ستيز .
قيروب كوستكى رخش صبر و قرار،
فرار ايتدى؛ اعدای بر کشته کار .
عليه اولدی؛ تدبير معکوس [له]
نه «قا زديغى قويويه دوشدي» [چه]
قىليچ اكسه دن ايش كسوپ، موسقوه
دوشوردى بىابانه قره قره

قغادن قودی تیغ آتش نما
طیب سپهر اوردی داغ قفا .

دکلدر غبار صف کار زار ،

[دومان آتمیر] دشمنه روزکار .
فضاده خیال ایله کرد باد ،

طوزو تدی دونه دونه اهل فساد !

یاقوب نار تیغ ایله بال و پرین ،

صادردی قضا چرخه خاکسترین .

یغلدی کلوب ، اول قدر باش و دل ،

زبان قلم و صفحه قادر دکل .

سلسل بکردن ، او بگذاد کان ،

که زنجیرلی سروه بکزر همان .

سر دشمنی ایتدی ، تیغ ظفر
No 2E.1096 بلا شاهراهنده نو تو دهل .

بدنلر یاطور؛ چورهده خوار وزار ،

سباع خیانه اولمش ایتن حصار .

ایدوب کوشی و پیشیدن اخذ نوال

قولاق سفره سنه او طورمیش چقال !

و کیل خرج او لووب ، مور و ماره قضا

ویریل تم تعینی جا بجا !

بو قبح ایله شاد او لمدی؛ انس و ملک ،
بو شوق ایله کیردی؛ سعاعه فلک .

شبانکه سپهر او زره صانعک نجوم !
ملائک دو نما ایدوب ، یاقدی موم .

ویروب مجلس عشرتہ آب و تاب
هوائی فشنکلر آتاردی شهاب !

قیاس ایته ^{مه} و هرمه اولمدی قرین !
طو و شدیردی؛ چرخ ایکی کیش آتشین .

دکلدر نمایان اولان که کشان
یول ایتدی؛ سپهر او زره رو حانیان .

کوروب ایله صاصحلی یلدیز خیال !
ایدر زهره رقص الده بر دستمال .

بو قبح کوروب ، خان زدان شناس
ایدوب حضرت حقه جد و سپاس .

تقرب مراد ایتدی؛ قربان ایله ،
مساکینه انعام و احسان ایله .

اسارای آزاد ایدوب ، یکسره
سلامتده کوندردی هر کشوره .

ایدر کن بو اعمال ایله اشتغال
ورود ایتدی؛ بر بیک فرخنده فال :

پسندیده منظر مفرح کلام،
بکف نامه مغز مشکین ختم.

من ایای نازیده‌سی روح زا،
مآل خوش آینده‌سی دلکشا.

مکر اول محلار که طابور شوم،
[اوی] دن پکوب، ایشیدی هجوم.

مسلح یکرمی ایکی بیک سوار
کر بند هنگامه کیر و دار.

چیقوب بحر عماں طابوردن.

[کفه] سنته طوغری طوئمش دومن.
مکر بو ایش؛ مقصد فاسدی،

نکوهیده اندیشه کاسدی :

او اطراف واکنافی ویران ایده،
دل اهل اسلامی سوزان ایده !

خراب ایلیوب، شهری اول قوم شوم،
دونه لانه جغده اول هنر بوم.

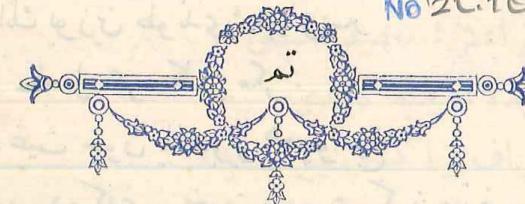
بودسیسه‌یه واقف اولدقده خان،
مهمن تدارک ایدوب، اول زمان.

آیرمش جنود ظفر پیشه‌دن
بر انبوه پر زور و دشمن شکن.

اولوب جیشه سردار با احترام،
یکن میرزا؛ شاه قادر، بنام.
بو امره که تمثیت ایتدی مراد،
همان قیلیدی؛ تمثیر ذیل جهاد.
شکارین آرار ضیغم نز کبی،
او وادیلری سوزدی ازدر کبی.
بو جانبده قالمشده خصم ردیل
کفه شهرینه کلکه اللی میل [آلی میل].
یتشدی یکن میرزای دلیر،
بولود کبی، یاغدیری باران تیر.
هو انک یوزین طوتی؛ تیر و سپر
قیلچ حاصل عمره کلش مکر.
ذره غیث خون یاغدیریر هچو میغ،
قیروب دوکدی. خون و سری کرز و تیغ.
دوشوب، اوستنه قطره خون آل،
جبه پول پول اولدی. فرنگی مثال.
هجوم ایتدی؛ هانند شیر پله،
طیانسونگی شیر نره خر کله.
عجب اوغرادی دشمن فته خیر،
نه تاب شکیب و نه راه ستیر!

اوروب تیغ و کوپالی اول شہلمند
ایپ اولدی؛ اشر ۳ مثالی کند.
او قوم سیه بخت و برکشته کار
یوزی قاره‌سی ایله ایتدی فرار.
بو نصر جدیدی او رسم منش،
با زوب حضرت خانه عرض ایلش
ورود ایلدی؛ بو مفرح نوید
اولوب اهل اسلامه عید او زره عید.

TDV İSAM
Kütüphanesi Arşivi
No 2E.1096

مطبعة أبو الضبيا